

การตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยวของนครหังโจว มณฑลเจ้อเจียง ประเทศจีน¹

กัลยาณี กฤตไธปการกิจ

สาขาวิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์การตั้งชื่อและคุณค่าภูมินามสถานที่ท่องเที่ยวของนครหังโจว มณฑลเจ้อเจียง ประเทศจีน โดยมุ่งให้เกิดประโยชน์ต่อวงวิชาการด้านภาษาจีนกับการท่องเที่ยว งานวิจัยนี้ใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ มุ่งสังเคราะห์เอกสารข้อมูลชื่อสถานที่ท่องเที่ยวของนครหังโจว มณฑล เจ้อเจียง ประเทศจีน จำนวน 449 แห่ง วิเคราะห์ข้อมูลทางภาษาและคุณค่าของการตั้งชื่อสถานที่ นำเสนอผลการศึกษาโดยการพรรณนา ผลการศึกษาพบว่า (1) นครหังโจวมีแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติมากที่สุด จำนวนพยางค์เสียงที่ใช้ในการตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยวปรากฏจำนวน 4 พยางค์เสียงมากที่สุด โครงสร้างคำที่ใช้ในการตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยวปรากฏโครงสร้างคำขยาย-คำหลักมากที่สุด (2) คุณค่าของภูมินามสถานที่ท่องเที่ยวของนครหังโจวสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะภูมิประเทศ พรรณไม้และสัตว์ โบราณวัตถุ ประวัติศาสตร์ ลักษณะเด่นของสถานที่นั้น ๆ นิทานตำนาน วีรบุรุษประจำถิ่น วิถีชีวิตการประกอบอาชีพ ความเชื่อเรื่องของความเป็นสิริมงคล ศาสนา สภาพอากาศ กิจกรรม การสัมผัสต่อสถานที่ท่องเที่ยว นั้น ๆ จินตนาการของชาวจีน หน้าชื่อสถานที่ท่องเที่ยว กลุ่มบริษัทที่ลงทุนในกิจการนั้น ๆ การท่องเที่ยวในสังคมสมัยใหม่ และการอุปถัมภ์

คำสำคัญ ; ภูมินามสถานที่ท่องเที่ยว, การตั้งชื่อ, นครหังโจว, ประเทศจีน

¹บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่องการศึกษาภูมินามสถานที่ท่องเที่ยวของมณฑลเจ้อเจียง นครหังโจว ได้รับงบประมาณอุดหนุนการวิจัยประเภททุนวิจัยที่เป็นการสังเคราะห์องค์ความรู้ตามสาขาวิชา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ประจำปีงบประมาณเงินรายได้พ.ศ. 2566

A study of toponyms of tourist attractions in Hangzhou, Zhejiang Province

Kullayanee Kittopakarnkit

Department of Eastern Languages, Faculty of Humanities

and Social Sciences Khon Kaen University

Abstract

The purpose of this study is to analyze the geographic value and naming of tourism destinations in Hangzhou, Zhejiang, China. This study uses a qualitative approach with the intention of assisting the Chinese academic community and the travel and tourism sector. A comprehensive list of Hangzhou's 449 tourist sites in China's Zhejiang province. Examine the importance of language information and location names. Describe the findings from the research. research conclusions (1) The most natural scenic areas are in Hangzhou. The name of a scenic location may not exceed four syllables. The most structure is seen in tourist attractions is "modifier+head". (2) The value of Hangzhou's tourist attractions resides in how well they depict the city's geography, flora and fauna, cultural artifacts, history, place's distinctive features, local heroes, professional lifestyles, beliefs, religion, weather, activities, feels, imagination of the Chinese people, investment organizations, tourism in digital society, and metaphor.

Keywords ; Tourist attractions Toponyms, Naming, Hangzhou, China

บทนำ

ภูมินามหรือนามเรียกสถานที่ต่าง ๆ ที่ปรากฏบนพื้นที่ทั่วไปนั้น เป็นการกำหนดความแตกต่างเบื้องต้นในด้านพื้นที่ของมนุษย์ เพื่อให้สามารถเรียกสถานที่ต่าง ๆ ได้จำเพาะเจาะจง (Paitoon Piyapakorn, 1994, p.17-18) ส่วนมากภูมินามมักมุ่งเน้นการศึกษาประวัติความเป็นมาและความสำคัญของชื่อเรียกสถานที่นั้น ๆ หรือเน้นการศึกษาเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นเกิดความสนใจและตระหนักถึงคุณค่าของถิ่นฐานที่อยู่ ขนบธรรมเนียม วิถีชีวิต สภาพแวดล้อมของท้องถิ่นตน (Sujaritlak Depadung, 2000, p.51) การศึกษาภูมินามมีทั้งการศึกษาชื่อของหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ (Chanika Prommas, 2022; Jaroenphong Wichai, 2022; Wuttinan Suporn et al., 2021; Boonsiri Sukpromsun & Arthit Limpiyakorn, 2021; Phathanan Phapor, 2018) การศึกษาภูมินามของวัด ภูมินามในเพลง และภูมินามของสถานศึกษา ส่วนการศึกษาภูมินามในด้านสถานที่ท่องเที่ยวยังมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไม่มากนัก

“ภูมินามสถานที่ท่องเที่ยว” เป็นการศึกษาที่ว่าด้วย “ชื่อสถานที่” กับ “การท่องเที่ยว” การศึกษา ภูมินามสถานที่ท่องเที่ยวสามารถแบ่งได้เป็นการศึกษาจากปัจจัยภายใน และการศึกษาจากปัจจัยภายนอก การศึกษาจากปัจจัยภายในเป็นการศึกษาโครงสร้างคำในชื่อสถานที่ท่องเที่ยว วิวัฒนาการชื่อสถานที่ท่องเที่ยว การศึกษาจากปัจจัยภายนอกเป็นการศึกษาหน้าที่ คุณค่า และการจัดการชื่อสถานที่ท่องเที่ยว (Wang Rong, Liu Ying, Xu Yiru, 2021, p.172) นักวิชาการชาวจีนถึง เหลย (Tang Lei, 2017) ศึกษาชื่อสถานที่ในประเทศจีน และสรุปใจความสำคัญไว้ว่า จำนวนชื่อสถานที่ของประเทศจีนมีจำนวนมาก ด้วยขนาดพื้นที่ของประเทศที่มีขนาดใหญ่ ทำให้มีประเภทของชื่อสภาพภูมิศาสตร์ที่หลากหลายและซับซ้อน อีกทั้งชื่อสถานที่หนึ่งแห่งยังมีชื่อเรียกหลายชื่อแตกต่างกัน ทั้งนี้ในปัจจุบันการศึกษาภูมินามท้องถิ่นในประเทศจีนมีการศึกษาไว้ยังไม่มากนัก ผลการศึกษาที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การศึกษาภูมินามของถนนตรอกซอยในนครทั้งโจว มณฑลเจ้อเจียง (Lv Yichun, 1994) การศึกษาภูมินามเขตปกครองตนเอง ชินเจียง (Qian Boquan, 1999) การศึกษาภูมินามเมืองปักกิ่ง (Zhang Yanlai, 2000) การศึกษาภูมินามเมืองเหียนเฉิง มณฑลเจียงซู (Zhang Binhua, Wang Huanyu, 2005) การศึกษาภูมินามชนบทในมณฑลเจ้อเจียง (Liu Meijuan,

2007) การศึกษาภูมินามเมืองไคเฟิง มณฑลเหอหนาน (Jia Pan, 2011) การศึกษาภูมินาม มณฑลกวางตุ้ง (Wang Bin, Huang Xiulian, Situ Shangji, 2012) การศึกษาภูมินาม เมืองหลินเฟิน มณฑลซานซี (Liu Zeling, 2013) การศึกษาภูมินามเมืองหนานจิง มณฑลเจียงซู (Zhang Chaoya, Zhang Xiaolin, Li Hongbo, 2015) การศึกษาภูมินาม เมืองอู่ มณฑลเจ้อเจียง (Zhou Yujie, 2015) การศึกษาภูมินามเมืองหนานตาน มณฑลเหอเป่ย์ (Wang Ran, 2018) การศึกษาภูมินามเมืองเซี่ยงไฮ้ (Cheng Xixi, 2020) การศึกษาภูมินามเมืองหนิงปัว มณฑลเจ้อเจียง (Li Ke, 2022) ซึ่งยังไม่มี การศึกษาภูมินามสถานที่ท่องเที่ยวในนครหังโจวโดยละเอียด มีปรากฏเป็นตัวอย่ง ในบางบทความเท่านั้น

เหตุที่ผู้วิจัยเลือกนครหังโจวในการศึกษาประเด็นนี้ เนื่องจากตั้งแต่อดีต ถึงปัจจุบันมีคำกล่าวที่ชาวจีนพูดต่อกันมาว่า “上有天堂, 下有苏杭” มีความหมาย ในภาษาไทยว่า “เบื้องบนมีสวรรค์ เบื้องล่างมีซูหัง” “ซู”ในที่นี้คือเมืองซูโจว มณฑล เจียงซู ซึ่งได้มีนักวิชาการได้ศึกษาภูมินามของมณฑลเจียงซูไว้ส่วนหนึ่งแล้ว ส่วน “หัง” ในที่นี้คือนครหังโจว มณฑลเจ้อเจียง การศึกษาภูมินามในเมืองนี้ยังปรากฏงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องไม่มากนัก นครหังโจวเป็นเมืองท่องเที่ยวตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ในอดีตหังโจว เป็นเมืองหลวงแห่งราชวงศ์ซ่งใต้ ซึ่งองค์กษัตริย์แห่งราชวงศ์ซ่งใต้มีความชื่นชอบ ในการท่องเที่ยว จึงได้พัฒนานครหังโจวให้เป็นสถานที่แห่งความสุข จนกระทั่งต่อมา หังโจวก็ได้กลายเป็นเมืองที่มีความเจริญแห่งหนึ่งของโลก (Chen Qingshuo, 2004) ในปัจจุบันหังโจวเป็นที่รู้จักของผู้คนทั่วโลกเพราะเป็นหนึ่งในเมืองที่มีการพัฒนา ด้านเศรษฐกิจดิจิทัล มีบริษัทใหญ่หลายแห่งก่อตั้งที่นครหังโจว เช่น บริษัทอีคอมเมิร์ซยักษ์ใหญ่อ่างาลีบาบากรุ๊ป และในปี พ.ศ. 2566 นั้นนครหังโจวก็จะเจ้าภาพในการ จัดเอเชียนเกมส์อีกด้วย หากกล่าวถึงด้านการท่องเที่ยว นครหังโจวในปัจจุบัน ข้อมูลจาก กรมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว มณฑลเจ้อเจียง เมื่อปี พ.ศ. 2565 หังโจวมีสถานที่ท่องเที่ยว ระดับ 5A² จำนวน 3 แห่ง ได้แก่ อุทยานแห่งชาติทะเลสาบซีหู นครหังโจว (杭州西

²ประเทศจีนแบ่งระดับของสถานที่ท่องเที่ยวออกเป็นห้าระดับ ได้แก่ AAAAA, AAAA, AAA, AA และ A ในรายงานวิจัยนี้จะใช้ตัวย่อแต่ละระดับตามจำนวน แบ่งเป็น ระดับ 5A 4A 3A 2A และ 1A โดยระดับ 5A คือระดับสูงสุด เป็นระดับของสถานที่ท่องเที่ยวระดับโลก

湖风景名胜区) เขตการท่องเที่ยวพื้นที่ชุ่มน้ำซีซี นครหางโจว (杭州西溪湿地旅游区) อุทยานแห่งชาติทะเลสาบพันเกาะ นครหางโจว (杭州千岛湖风景名胜区) และระดับ 4A จำนวน 78 แห่ง ระดับ 3A จำนวน 54 แห่ง ระดับ 2A จำนวน 10 แห่ง (Zhejiang Provincial Department of Culture and Tourism, 2022) ซึ่งสถานที่เหล่านี้ต่างก็เป็น ที่นิยมในการท่องเที่ยวทั้งนักท่องเที่ยวในประเทศและต่างประเทศ และยังเป็นหนึ่ง จุดมุ่งหมายสำคัญของนักท่องเที่ยวชาวจีนเมื่อถึงวันหยุดวันชาติของจีน นอกจากนี้ นครหางโจวยังเป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีกระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องและสมดุล การศึกษาภูมินามสถานที่ท่องเที่ยว ของนครหางโจวจึงมีคุณค่าทั้งทางภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และการพัฒนา สังคมสมัยใหม่ ผลการศึกษาที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในด้านการท่องเที่ยว การตั้งชื่อ สถานที่ท่องเที่ยวของไทยเป็นภาษาจีน และยังสามารถนำผลการวิจัยมาประยุกต์ใช้ในการ เรียนการสอนภาษาจีนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวได้

ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้เองผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาภูมินามสถานที่ท่องเที่ยวของ นครหางโจว มณฑลเจ้อเจียง เพื่อศึกษาวิเคราะห์การตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยวของนครหางโจว ทั้งจากปัจจัยภายในในส่วนของโครงสร้างคำ และปัจจัยภายนอกในด้านของคุณค่าของ ภูมินามสถานที่ท่องเที่ยวในนครหางโจว

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์การตั้งชื่อของสถานที่เที่ยวนครหางโจว มณฑลเจ้อเจียง ประเทศจีน
2. เพื่อวิเคราะห์คุณค่าภูมินามสถานที่ท่องเที่ยวของนครหางโจว มณฑลเจ้อเจียง ประเทศจีน

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ภูมินาม

ภูมินาม (Toponymy) เป็นวิชาที่ว้ดด้วยการศึกษาที่มา โครงสร้างคำ ความหมายแฝง วิวัฒนาการ หน้าที่ เอกลักษณะทางภาษา หลักเกณฑ์การกระจายตัว มาตรฐานในการเขียน

และการอ่าน ความสัมพันธ์กับธรรมชาติของชื่อสถานที่ (Chen Mengjia, 1988, p.249) ภูมินามหรือนามเรียกสถานที่ (Place name หรือ Toponym) ที่ปรากฏอยู่บนพื้นที่ โดยทั่วไปนั้น เป็นการตั้งและกำหนดให้ความแตกต่างเบื้องต้นทางพื้นที่อย่างหนึ่งของมนุษย์ เพื่อให้สามารถเรียกสถานที่ต่างๆ ได้จำเพาะเจาะจง การกำหนดตั้งนามเรียกสถานที่ในแต่ละท้องถิ่น คนที่ตั้งถิ่นฐานอยู่ในท้องถิ่นนั้นๆ จะเป็นผู้กำหนดตั้งขึ้นตามภูมิปัญญาที่คิดของตนแบบมีความหมาย หรือ มีประวัติความเป็นมาที่มาของนามที่ตั้งขึ้นนั้น ซึ่งอาจจะมีความสัมพันธ์กับปรากฏการณ์สภาพแวดล้อมธรรมชาติต่างๆ หรือสัมพันธ์กับวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของท้องถิ่น หลังจากที่ใช้เรียกกันเป็นที่รู้จักแพร่หลายและยอมรับกันในท้องถิ่น นามนั้นก็กลายเป็น ชื่อภูมิศาสตร์ (geographical names) ที่บันทึกปรากฏบนแผนที่ใช้กันทั่วไปภายในประเทศหรือระหว่างประเทศ (Paitoon Piyapakorn, 1994, p.17-18) โดย“ชื่อสถานที่” นับเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่สามารถดึงดูดความสนใจได้ (Duncan Light, 2014, p.142)

ทั้งนี้ในการหาข้อมูลการศึกษาเกี่ยวกับภูมินาม พบว่า มีคำกล่าวที่มีความใกล้เคียงกับการศึกษา ภูมินาม คือ ภูมิทัศน์ภาษาศาสตร์ (Linguistic landscape) โดยทั้งสองกลุ่มแนวคิดนี้มีความเหมือนและแตกต่างกัน จุดคาบเกี่ยวในการศึกษาที่เหมือนกันคือ การศึกษาที่มีความเกี่ยวข้องกับสถานที่ ภูมิศาสตร์ ส่วนความแตกต่าง จากผลการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า การศึกษาภูมิทัศน์ภาษาศาสตร์เป็นการศึกษาภาษาอีกแขนงหนึ่งของการศึกษาภาษาศาสตร์สังคม ซึ่งมุ่งเน้นศึกษาภาษาจากสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ปรากฏในที่สาธารณะ เช่น ป้ายโฆษณา ป้ายชื่อถนน ป้ายของหน่วยงานสถาบันต่าง ๆ ป้ายร้านค้าเชิงพาณิชย์ และป้ายสัญลักษณ์ ต่าง ๆ ที่ผู้คนในสังคมสร้างขึ้น โดยมุ่งเน้นศึกษาหน้าที่เชิงข้อมูลของป้าย และหน้าที่เชิงสัญลักษณ์ ป้ายสะท้อนบทบาทของกลุ่มชาติพันธุ์อย่างไรในพื้นที่นั้น การสะท้อนสังคมพหุภาษาจากป้าย เป็นต้น ส่วนแนวคิดของภูมินามเป็นการศึกษาชื่อของสถานที่ ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องมักเป็นการศึกษาการตั้งชื่อของอำเภอหมู่บ้าน ตำบล และวัด ซึ่งในงานวิจัยนี้ใช้แนวคิดภูมินามในการศึกษาสถานที่ท่องเที่ยวในนครหังโจว

การตั้งชื่อสถานที่

ภูมินามเรียกสถานที่นั้นจะประกอบด้วยนามสองส่วน คือ นามทั่วไป (generic names) และนามเฉพาะ (specific names) ในส่วนที่เป็นนามทั่วไปนั้นจะเป็นปรากฏการณ์ทางพื้นที่ เป็นที่น่าสนใจศึกษาเพราะเป็นส่วนประกอบภูมินามที่ปรากฏซ้ำ ๆ กันในภูมิภาคหรือท้องถิ่นหนึ่ง (Jordan and Rowntree, 1986 อ้างใน Paitoon Piyapakorn, 1994, p.18) ส่วนนามเฉพาะของภูมินาม คือ คำนามที่เป็นชื่อเรียกของสถานที่เฉพาะเจาะจงว่าเป็นสถานที่ใด การตั้งชื่อสถานที่จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องปรากฏการตั้งชื่อจากสิ่งต่างๆ ดังนี้ สภาพทางภูมิศาสตร์ พรรณพืช พันธุ์สัตว์ โบราณวัตถุ สิ่งประดิษฐ์ และสัญลักษณ์ต่าง ๆ วัด สิ่งปลูกสร้างในอดีต ลักษณะเด่นของพื้นที่นั้น ๆ งานวรรณกรรม ประวัติศาสตร์ นิทานตำนาน ระยะเวลาก่อตั้ง วีรบุรุษประจำถิ่น บุคคลสำคัญในท้องถิ่น กลุ่มชาติพันธุ์ที่อาศัยในพื้นที่นั้น ๆ วิถีชีวิต การประกอบอาชีพ ความชำนาญของคนในพื้นที่ลักษณะการปกครอง คำที่แสดงถึงความเป็นสิริมงคล และการแปลงทางภาษา

โครงสร้างทางภาษา

การตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยวของนครหางโจวปรากฏโครงสร้างการตั้งชื่อแบบกลุ่มคำ ในบทความนี้อ้างอิงนิยามของโครงสร้างกลุ่มคำจากจู เต๋อซี (Zhu Dexi, 1984, p.21-26) ซึ่งแบ่งโครงสร้างของกลุ่มคำ (词组) ดังนี้ (1) โครงสร้างคำขยาย-คำหลัก (偏正结构) เป็นโครงสร้างที่ส่วนหน้าทำหน้าที่ขยายความส่วนหลัง เช่น “白马” ม้าขาว “白” (หมายถึง สีขาว) ทำหน้าที่ขยาย “马” (หมายถึง ม้า) (2) โครงสร้างกริยา-กรรม (述宾结构) เป็นโครงสร้างที่ส่วนหน้าคือคำกริยา ส่วนหลังทำหน้าที่เป็นกรรม สามารถแทรก “了” “着” ได้ เช่น 洗衣服、写信、进城、晒太阳、写了衣服、晒着太阳 (3) โครงสร้างกริยา-ส่วนเสริม (述补结构) เป็นโครงสร้างที่ส่วนหน้าเป็นคำกริยา ส่วนหลังเป็นส่วนเสริมที่บอกผลของการกระทำ สามารถแทรก “得” “不” ได้ เช่น 洗干净、刷干净、做得完、关不上 (4) โครงสร้างประธาน-ภาคแสดง (主谓结构) ประกอบด้วยประธานและภาคแสดง เช่น 我知道、他是学生、今天星期天 (5) โครงสร้างคู่ขนาน (联合结构) เป็นโครงสร้างที่ส่วนหน้าและหลังเสมอกัน เช่น 油、盐、酱、醋, 研究、讨论, 北京、上海、广州 (6) โครงสร้างกริยาซ้อน (连谓结构) เป็นโครงสร้างที่มีกริยา หรือ คำที่มีลักษณะเป็นคำกริยานำมาใช้ต่อเนื่องกันสองตัว เช่น 打电话通知

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การตั้งชื่อสถานที่ปรากฏงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตั้งชื่อเมือง อำเภอ หมู่บ้าน ตำบล วัด และสถานที่ท่องเที่ยว โดยปรากฏการตั้งชื่อเมืองจากสภาพทางภูมิศาสตร์ พรรณพืชและสัตว์โบราณวัตถุ สิ่งประดิษฐ์ และสัญลักษณ์ต่าง ๆ วัด สิ่งปลูกสร้างในอดีต ลักษณะเด่นของหมู่บ้าน งานวรรณกรรม ประวัติศาสตร์ นิทานตำนาน ระยะเวลาก่อตั้ง วิบุรุษประจำถิ่น กลุ่มชาติพันธุ์ วิถีชีวิต การประกอบอาชีพ ความชำนาญของคนในพื้นที่ ลักษณะการปกครอง ความเป็นสิริมงคล การแปลงทางภาษา (Rangsan Chanta, 2015; Sansanee Saitip, Kochai Sarikbutr & Rangsan Chanta, 2016; Rattanadarun Maneenet, Boonyong Ketted & Kallaya Kulsuwan, 2016; Wanwisa Khampikat, 2017; Petchsawas Kunkam, 2018; Phathanan Phapor, 2018; Wuttinan Suporn et al., 2021) ทั้งนี้ งานวิจัยในด้านในการตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยวในประเทศจีน จง จื่อผิง (Zhong Zhiping, 1992) กล่าวว่า การตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยวในประเทศจีนปรากฏการตั้งชื่อที่ใช้พยางค์ระหว่างสองถึงสี่พยางค์ โดยมากเป็นสี่พยางค์ เพราะคำในภาษาจีนสมัยใหม่ มักเป็นสองพยางค์ การตั้งชื่อสี่พยางค์ก็จะทำให้ชาวจีนคุ้นชินมากกว่า โดยโครงสร้างการตั้งชื่อมักพบในรูปแบบ “บทขยายนาม + คำนามที่ถูกขยาย” (定中式) เช่น สถานที่ท่องเที่ยวในนครหังโจว 狮峰 (ยอดเขาสิงโต) “狮 บทขยายนาม 峰 คำนามที่ถูกขยาย” โดยคำนามที่ถูกขยายมักเป็นคำนามระบุลักษณะทางภูมิศาสตร์ (通名)³

คุณค่าของภูมินามเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นลักษณะต่างๆ ของพื้นที่นั้น ๆ ทั้งลักษณะทางกายภาพ ตลอดจนสภาพทางสังคมและวัฒนธรรม (Olan Rattanapakdee & Wimolsiri Klinbubpa, 2010, p. 27) การศึกษาคุณค่าของภูมินามจากชื่อสถานที่ที่มีผลการวิจัยที่ใกล้เคียงกัน กล่าวคือ ภูมินามสะท้อนให้เห็นลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศที่หลากหลาย ลักษณะพรรณพืช ประเภทของสัตว์ที่อาศัยอยู่บริเวณนั้น ๆ ตำแหน่งที่ตั้ง หรือขนาดของหมู่บ้าน สถานที่สำคัญของท้องถิ่น วิถีชีวิตการประกอบอาชีพ ตำนาน และความเชื่อ ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น วัฒนธรรมท้องถิ่น (Olan Rattanapakdee, 2009; Khwanchanok Naijarun, 2017; Petchsawas Kunkam, 2018; Phathanan Phapor, 2018; Boonsiri Sukpromsun & Arthit Limpiyakorn, 2021) นอกจากนี้ ภูมินามยังให้

³ คำนามระบุประเภทลักษณะทางภูมิศาสตร์ เช่น ถนน ซอย สวน ดิگ สวนสาธารณะ เป็นต้น

คุณค่าด้านความบันเทิง ด้านการปลูกฝังจริยธรรมอันดี ด้านการใช้เป็นหลักฐานทางด้านประวัติศาสตร์การเมืองการปกครองของท้องถิ่น และคุณค่าด้านสนองความต้องการทางจิตใจของคนในท้องถิ่นอีกด้วย (Wanwisa Khampikat, 2017) ในการศึกษาวิเคราะห์คุณค่าของภูมินามในงานวิจัยนี้ใช้แนวคิดคุณค่าของภูมินามขั้นต้นในการวิเคราะห์

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า การศึกษาภูมินามในด้านสถานที่ท่องเที่ยวยังมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไม่มากนัก การศึกษาสถานที่ท่องเที่ยวของนครหางโจว ซึ่งเป็นเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศจีน จะทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ของชื่อที่บ่งบอกลักษณะทางภูมิศาสตร์ ความหลากหลายทางชีวภาพและความหลากหลายทางวัฒนธรรมในด้านต่าง ๆ โดยในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยมุ่งเน้นศึกษาวิเคราะห์โครงสร้างทางภาษา และคุณค่าของภูมินามสถานที่ท่องเที่ยวในนครหางโจว

ระเบียบวิธีวิจัย

วิธีการดำเนินการศึกษา

งานวิจัยเรื่องการศึกษาภูมินามสถานที่ท่องเที่ยวของมณฑลเจ้อเจียง นครหางโจว เป็นการศึกษาเอกสาร โดยการรวบรวมข้อมูลจากแหล่งทุติยภูมิ (Secondary) ฐานข้อมูลกรมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวมณฑล เจ้อเจียง (เข้าถึงได้จาก <http://ct.zj.gov.cn> เข้าถึงเมื่อวันที่ 8 มิถุนายน 2565) และการสำรวจรวบรวมข้อมูลจากห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ ป้ายแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวในนครหางโจว ประเทศจีน รวบรวมนำมาใช้เป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ เพื่อวิเคราะห์ภูมินามสถานที่ท่องเที่ยวของนครหางโจวมณฑลเจ้อเจียง และแสดงผลการวิเคราะห์ด้วยการพรรณนา

ข้อมูลที่ศึกษา

สถานที่ท่องเที่ยวของนครหางโจว มณฑลเจ้อเจียง ประเทศจีน นครหางโจว แบ่งเขตการปกครองเป็น 10 เขต ได้แก่ เขตบน (รวมเขตเจียงกัน)⁴ (上城) เขตก่งซู่ (拱墅) เขตซีหู (西湖) เขตปินเจียง (滨江) เขตเซี่ยชาน (萧山) เขตอู่หวัง (余杭)

⁴การแบ่งเขตเป็นเขตบนและเขตล่าง แนวคิดนี้มาจากเขตล่างเดิมที่เป็นเขตเหนือของเมืองหลวงแคว้นซ่งใต้ คนหางโจวมีธรรมเนียมการเรียกพื้นที่ทางเหนือ(北)ว่า “ล่าง”(下) และเรียกเขตใต้(南)ว่าบน (上) ทั้งนี้ปัจจุบันเขตบนรวมกับเขตเจียงกัน เรียกว่า เขตบน ส่วนเขตล่างและเขตก่งซู่เรียกรวมกันว่า เขตก่งซู่

เขตหลินผิง (临平) เขตเฉียนถัง (钱塘) เขตฟูหยัง (富阳) เขตหลินอัน (临安) เมืองระดับอำเภอ (县级市) 1 แห่ง ได้แก่ เมืองเจี้ยนเต๋อ (建德) อำเภอ 2 แห่ง ได้แก่ อำเภอถงหลู (桐庐) และ อำเภอฉุนอัน (淳安) มีชนบท (乡) 23 แห่ง ตำบล (镇) 75 แห่ง ถนน (街道) 93 แห่ง และมีคณะกรรมการชุมชน (居委会) 1,293 แห่ง หน่วยงานบริหารหมู่บ้าน (行政村) 1,913 แห่ง (The People's Government of Zhejiang Province, n.d.) ประเทศจีนจะมีการแบ่งระดับการท่องเที่ยวออกเป็นระดับ 5A 4A 3A 2A และ 1A โดยจำนวนเขตพื้นที่ท่องเที่ยวระดับ A ของนครหังโจวมีจำนวน 110 แห่ง แบ่งเป็น ระดับ 5A จำนวน 3 แห่ง ระดับ 4A จำนวน 43 แห่ง ระดับ 3A จำนวน 54 แห่ง และระดับ 2A จำนวน 10 แห่ง ไม่ปรากฏแหล่งท่องเที่ยวระดับ 1A โดยจากเขตพื้นที่ท่องเที่ยวจำนวน 110 แห่งนี้ ประกอบด้วยสถานที่ท่องเที่ยวหลักทั้งหมด 449 แห่งในสถานที่ท่องเที่ยวหลักบางแห่งใช้ชื่อเดียวกับเขตพื้นที่ท่องเที่ยว ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะชื่อสถานที่ท่องเที่ยวจำนวน 449 แห่งเท่านั้น โดยรายชื่อสถานที่ท่องเที่ยว (旅游区(点)) หลักของสถานที่ท่องเที่ยว ผู้วิจัยสืบค้นข้อมูลมาจากเว็บไซต์รัฐบาลมณฑล เจ้อเจียง เข้าถึงได้จาก <http://www.zj.gov.cn> และเว็บไซต์ของสถานที่ท่องเที่ยวนั้น ๆ

ตารางที่ 1 สถานที่ท่องเที่ยวนครหังโจว มณฑลเจ้อเจียง ประเทศจีน

ระดับแหล่งท่องเที่ยว	จำนวนเขตพื้นที่ท่องเที่ยว	จำนวนสถานที่ท่องเที่ยว
5A	3	28
4A	43	230
3A	54	170
2A	10	21
รวม	110	449

นิยามศัพท์เฉพาะ

ภูมินามสถานที่ท่องเที่ยว หรือนามเรียกสถานที่ท่องเที่ยว เป็นการตั้งและกำหนดให้ความแตกต่างเบื้องต้นทางพื้นที่บริเวณที่ใช้ในการท่องเที่ยว หรือ ทำกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเป็นหลัก เพื่อให้สามารถเรียกสถานที่ต่าง ๆ ได้จำเพาะเจาะจง

เขตพื้นที่ท่องเที่ยว/สถานที่ท่องเที่ยว (ในภาษาจีนใช้คำว่า “旅游区 (点)”) หมายถึง เขตพื้นที่ที่มีการจัดการการท่องเที่ยวและทัศนอากร การพักผ่อน การสนทนา การออกกำลังกาย มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยว และมีการให้บริการด้านการท่องเที่ยว ได้แก่ 风景区 (National Park of China; อุทยานแห่งชาติ หรือแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ) 博物院馆 (Museum; พิพิธภัณฑ์) 寺庙观堂 (Religious Place; ศาสนสถาน) 自然保护区 (Natural Reserve; เขตอนุรักษ์ธรรมชาติ) 主题公园 (Theme Park; ธีมปาร์ค) 森林公园 (Forest Park; วนอุทยานแห่งชาติ) 游乐园 (Amusement Park; สวนสนุก) 动物园 (Zoological Garden; สวนสัตว์) 工业旅游景区 (Industrial Tourism; แหล่งท่องเที่ยวเชิงอุตสาหกรรม) 农业旅游景区 (Agricultural Tourism; แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร) 经贸旅游景区 (Economic and Commercial Tourism; แหล่งท่องเที่ยวเชิงเศรษฐกิจและการค้า) 科教旅游景区 (Science and Education Tourism; แหล่งท่องเที่ยวเชิงวิทยาศาสตร์และการศึกษา) 体育旅游景区 (Sports Tourism; แหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา) และ 文化艺术区 (Arts and Culture; แหล่งท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม) (General Administration of Quality Supervision, Inspection and Quarantine of the People’s Republic of China, 2003, p.1)

วิธีการเก็บรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษานี้ ผู้วิจัยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้อง การสังเกตการณ์ และการถ่ายภาพช่องทางเก็บข้อมูลในขั้นแรกเป็นการสืบค้นบนเว็บไซต์กรมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวมณฑลเจ้อเจียง (Zhejiang Provincial Department of Culture and Tourism, 2022) เพื่อค้นหาจำนวนและการแบ่งระดับสถานที่ท่องเที่ยวของนครหางโจว จากนั้นสืบค้นชื่อสถานที่ท่องเที่ยว สถานที่ที่วิวทิวทัศน์ที่สำคัญของสถานที่ท่องเที่ยวนั้น ๆ จากเว็บไซต์รัฐบาลมณฑลเจ้อเจียง (The People’s Government of Zhejiang Province, n.d.) และเว็บไซต์ของแหล่งเที่ยวนั้น ๆ รวบรวมทำเป็นตารางแหล่งท่องเที่ยวระดับต่าง ๆ จากนั้นสืบค้นรายละเอียดและประวัติบางส่วนจากห้องสมุดมณฑล เจ้อเจียง พิพิธภัณฑ์มณฑลเจ้อเจียง พิพิธภัณฑ์ทะเลสาบซีหู พิพิธภัณฑ์นครหางโจว พิพิธภัณฑ์เหลียงจู้ หอประวัตินครหางโจว และป้ายแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว

โดยเกณฑ์การคัดเลือกข้อมูลชื่อสถานที่ท่องเที่ยวอ้างอิงตามเว็บไซต์กรมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยววัฒนธรรมและมรดกโลก และเนื่องจากสถานที่ท่องเที่ยวบางแห่งของจีนมีพื้นที่ ขอบเขต ครอบคลุมขนาดใหญ่ ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะชื่อสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญจำนวน 449 แห่ง จากเขตพื้นที่ท่องเที่ยวจำนวน 110 แห่งเท่านั้น

การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย 1. วิเคราะห์การตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยวนครหังโจว มณฑลเจ้อเจียง ประเทศจีน แบ่งเป็น 1.1 การวิเคราะห์นามทั่วไปที่ปรากฏในการตั้งชื่อ ซึ่งเป็นปรากฏการณ์เฉพาะของพื้นที่นั้น ๆ ในส่วนนี้เป็นการรวบรวมนามทั่วไปที่ปรากฏในชื่อสถานที่ท่องเที่ยวทั้ง 449 แห่ง จากนั้นนำนามทั่วไปที่ปรากฏมาวิเคราะห์จัดกลุ่มลงในแหล่งท่องเที่ยวประเภทต่าง ๆ และนับจำนวนนามทั่วไปที่ปรากฏ เพื่อดูปรากฏการณ์เฉพาะของพื้นที่ของนครหังโจว มณฑลเจ้อเจียง ประเทศจีน 1.2 การวิเคราะห์โครงสร้างทางภาษาในการตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยว อ้างอิงนิยามของโครงสร้างทางภาษาจากจู เต๋อซี (Zhu Dexi, 1984, p.21–26) 2. วิเคราะห์คุณค่าของภูมินามสถานที่ท่องเที่ยว นครหังโจว มณฑลเจ้อเจียง ประเทศจีน โดยใช้กรอบแนวคิดคุณค่าภูมินามจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากนั้นนำเสนอผลการวิเคราะห์ด้วยตัวเลขและการพรรณนา

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยแบ่งออกเป็นการตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยว และ คุณค่าของภูมินามสถานที่ท่องเที่ยว นครหังโจว มณฑลเจ้อเจียง ประเทศจีน ดังนี้

1. การตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยว นครหังโจว มณฑลเจ้อเจียง ประเทศจีน

การตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยว นครหังโจว มณฑลเจ้อเจียง ประเทศจีน แบ่งผลการศึกษาออกเป็น การตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยว และการวิเคราะห์โครงสร้างทางภาษา

1.1 การตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยว นครหังโจว มณฑลเจ้อเจียง ประเทศจีน

การตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยว นครหังโจว มณฑลเจ้อเจียง ประเทศจีน ในส่วนนี้เป็นการรวบรวมนามทั่วไปที่ปรากฏในชื่อสถานที่ท่องเที่ยวทั้ง 449 แห่ง จากนั้นนำนามทั่วไปที่ปรากฏมาวิเคราะห์จัดกลุ่มลงในแหล่งท่องเที่ยวประเภทต่าง ๆ และ

นับจำนวนนามทั่วไปที่ปรากฏ เพื่อดูปรากฏการณ์เฉพาะของพื้นที่ของนครหางโจว มณฑลเจ้อเจียง ประเทศจีน พบว่า นามทั่วไปที่พบมากที่สุดในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ คือ ภูเขา (山) นามทั่วไปที่พบมากที่สุดของพิพิธภัณฑสถาน คือ หอระลึก (纪念台、纪念馆) นามทั่วไปที่พบมากที่สุดของศาสนสถาน คือ ศาลบรรพบุรุษ (宗、祠) นามทั่วไปที่พบมากที่สุดของรีสอร์ทที่พัก คือ ที่พัก (居) นามทั่วไปที่พบมากที่สุดของเขตอนุรักษ์ธรรมชาติ คือ เขตอนุรักษ์ธรรมชาติ (保护区) นามทั่วไปที่พบมากที่สุดของอิมปาร์ค คือ สวน (公园) นามทั่วไปที่พบมากที่สุดของวนอุทยานแห่งชาติ คือ วนอุทยานแห่งชาติ (森林公园) นามทั่วไปที่พบมากที่สุดของสวนสนุก คือ สวนสนุก (游乐园) นามทั่วไปที่พบมากที่สุดของสวนสัตว์ คือ สวนสัตว์ (动物园) นามทั่วไปที่พบมากที่สุดของแหล่งท่องเที่ยวเชิงอุตสาหกรรม คือ การใช้คำว่าหมู่บ้าน (村) ชุมชน (小镇) ในการตั้งชื่อ นามทั่วไปที่พบมากที่สุดของแหล่งท่องเที่ยวเชิงการเกษตร คือ สวนชา (茶园) นามทั่วไปที่พบมากที่สุดของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเศรษฐกิจและการค้า คือ ชุมชน (小镇) นามทั่วไปที่พบมากที่สุดของแหล่งท่องเที่ยวเชิงวิทยาศาสตร์และการศึกษา คือ ศูนย์เรียนรู้ (体验中心) นามทั่วไปที่พบมากที่สุดของแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา คือ ฐานตั้งแคมป์ (露营地) นามทั่วไปที่พบมากที่สุดของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม คือ สะพาน (桥) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 นามทั่วไปที่ปรากฏในชื่อสถานที่ท่องเที่ยวของนครหางโจว

แหล่งท่องเที่ยว	นามทั่วไป
แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ	ภูเขา (山) สวน (园、苑) ทะเลสาบ (湖) เกาะ (岛) แม่น้ำ (河) น้ำตก (瀑) ป่า (林) หิน (石) ลำธาร (溪、溪谷) เมฆ (云) สวนสาธารณะ (公园) หุบเขา (谷、峡谷) บ่อ (潭) โค้งน้ำ (湾) พระจันทร์ (月) ถ้ำ (洞) หินผา (岩) หาด (滩) ท่านบกั้นน้ำ (堤、堰) น้ำพุ (温泉) บึง (塘) ยอดเขา (峰) ทะเล (海) บ่อ (池) เทือกเขา (岭) หน้าผา (崖) ท่าเรือ (埠、码头) หาด (沙滩) เขื่อน (水库) ที่ราบ (坪) คูน้ำ (沟)
พิพิธภัณฑ์	หอรระลึก (纪念台、纪念馆) พิพิธภัณฑ์ (博物馆、博物院) หอแสดงนิทรรศการ (陈列馆、展示馆) หอศิลปะ (美术馆) งานเอกซ์โป (博览馆) ห้องสมุด (图书馆) หอวรรณกรรม (文学馆) หอแสดงภาพวาดศิลปะ (画院)
ศาสนสถาน	ศาลบรรพบุรุษ (宗、祠) เจดีย์ (塔) วัด (寺) วัดปฏิบัติธรรม (禅寺) อาราม (庵) ศาล (庙) ศาลา (堂) อุโบสถ (佛殿) วัด (佛院) แท่นบูชา (坛) หอ (观) โบสถ์คริสต์ (教堂)
รีสอร์ท ที่พัก	ที่พัก (居) บ้านเกิด (故里) สถานที่พำนัก (故居) บ้านพัก โบราณ (古宅) โฮมสเตย์ (民居) บ้านพัก (宅) รีสอร์ท (度假区)
เขตอนุรักษ์ธรรมชาติ	เขตอนุรักษ์ธรรมชาติ (保护区)
รีมปาร์ค	สวน (公园) บ้านผีสิง (鬼屋) สวนสนุก (乐园) โลกใต้น้ำ (海洋公园)
วนอุทยานแห่งชาติ	วนอุทยานแห่งชาติ (森林公园)
สวนสนุก	สวนสนุก (游乐园)
สวนสัตว์	สวนสัตว์ (动物园)
แหล่งท่องเที่ยวเชิงอุตสาหกรรม	หมู่บ้าน (村) ชุมชน (小镇)

แหล่งท่องเที่ยว	นามทั่วไป
แหล่งท่องเที่ยวเชิงการเกษตร	สวนชา (茶园) ไร่นา (田园) สวนผลไม้ (水果园) สวนเกษตร (เพื่อการพักผ่อน) (农家乐)
แหล่งท่องเที่ยวเชิงเศรษฐกิจ และการค้า	ชุมชน (小镇)
แหล่งท่องเที่ยว เชิงวิทยาศาสตร์ และการศึกษา	ศูนย์เรียนรู้ (体验中心) ศูนย์ศิลปะ (艺术中心) ศูนย์ฝึกปฏิบัติ (实训中心、实训基地) และพิจารณาจาก คำศัพท์ที่ปรากฏร่วมเช่น ดิจิทัล (数字) อินเทอร์เน็ต (互联网) นวัตกรรม (创新) การท่องเที่ยวอัจฉริยะ (智慧旅游) อินเทอร์เน็ตอัจฉริยะ (智慧网) การป้องกัน อัจฉริยะ (智慧安防) คลาวด์ (云) ปัญญาประดิษฐ์ (人工智能) หุ่นยนต์ (机器人) พาณิชย์ดิจิทัล (电商园)
แหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา	ฐานตั้งแคมป์ (露营基地) ศูนย์ฝึกปฏิบัติด้านกีฬา (运动实训基地) ฐานกิจกรรมกลางแจ้ง (户外基地) สุขภาพ (健康)
แหล่งท่องเที่ยว เชิงศิลปวัฒนธรรม	สะพาน (桥) ประตู (门) ท่าเรือ (港) หอ (楼塔) ศาลา (亭) ป้อมปราการ (坞) แท่นบูชา (台) ศิลจารึก (碑) กำแพง (壁) ระเบียง (廊) โรงผลิต (坊) พลับพลา (阁) ศาลาที่ว่าการ (衙) สุสาน (墓) อนุสาวรีย์ (造像) ตัน (关) โพรง (坑) บ่อ (井) ตรอก (弄) ถนนโบราณ (老街、 古街) ตรอกซอย (巷) ถนน (街) ลาน (广场) ย่านศิลปะ (风情街区) ถนนราชดำเนิน (御街) ตรอกซอยโบราณหอ มรดกทางวัฒนธรรม (文化遗产馆) สถานที่ที่มีซากปรักหัก พัง (遗址) อุทยานมรดกซากปรักหักพัง (遗址公园)

โดยเมื่อนำนามทั่วไปของสถานที่ท่องเที่ยวมาวิเคราะห์และจัดสถานที่ท่องเที่ยวทั้ง 449 แห่งลงในประเภทและระดับแหล่งท่องเที่ยวตามนิยามของแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ พบว่า นครซางโจวมีแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ (风景) มากที่สุด โดยเฉพาะในระดับแหล่งท่องเที่ยวระดับ 4A รองลงมาคือแหล่งท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม (文化艺术区) พิพิธภัณฑ์ (文博院馆) ศาสนสถาน (寺庙观堂) แหล่งท่องเที่ยว

เชิงวิทยาศาสตร์และการศึกษา (科教旅游景区) แหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา (体育旅游景区) ธีมปาร์ค (主题公园) แหล่งท่องเที่ยวเชิงการเกษตร (农业旅游景区) วนอุทยานแห่งชาติ (森林公园) แหล่งท่องเที่ยวเชิงเศรษฐกิจและการค้า (经贸旅游景区) สวนสนุก (游乐园) รีสอร์ท (旅游度假区) แหล่งท่องเที่ยวเชิงอุตสาหกรรม (工业旅游景区) เขตอนุรักษ์ธรรมชาติ (自然保护区) และสวนสัตว์ (动物园) ตามลำดับ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ประเภทของสถานที่ท่องเที่ยวของนครหังโจว มณฑลเจ้อเจียง ประเทศจีน

ประเภทและระดับแหล่งท่องเที่ยว	5A	4A	3A	2A	รวม
แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ (風景)	22	84	60	5	171
แหล่งท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม (文化艺术区)	4	73	46	4	127
พิพิธภัณฑ์ (文博院馆)	-	18	16	1	35
ศาสนสถาน (寺庙观堂)	-	16	9	-	25
แหล่งท่องเที่ยวเชิงวิทยาศาสตร์และการศึกษา (科教旅游景区)	-	6	16	-	22
แหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา (体育旅游景区)	-	7	7	3	17
ธีมปาร์ค (主题公园)	-	11	-	4	15
แหล่งท่องเที่ยวเชิงการเกษตร (农业旅游景区)	2	1	5	3	11
วนอุทยานแห่งชาติ (森林公园)	-	-	7	1	8
แหล่งท่องเที่ยวเชิงเศรษฐกิจและการค้า (经贸旅游景区)	-	6	1	-	7
สวนสนุก (游乐园)	-	3	1	-	4
รีสอร์ท (旅游度假区)	-	2	1	-	3
แหล่งท่องเที่ยวเชิงอุตสาหกรรม (工业旅游景区)	-	2	-	-	2
เขตอนุรักษ์ธรรมชาติ (自然保护区)	-	-	1	-	1
สวนสัตว์ (动物园)	-	1	-	-	1
รวม	28	230	170	21	449

1.2 จำนวนพยางค์เสียงและโครงสร้างที่ใช้ตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยวของนครหังโจว มณฑลเจ้อเจียง ประเทศจีน

จำนวนพยางค์เสียงที่ใช้ตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยวของนครหังโจว มีจำนวนพยางค์ตั้งแต่ 2 พยางค์ จนถึง 12 พยางค์ โดยปรากฏใช้จำนวน 4 พยางค์เสียงมากที่สุด ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 จำนวนพยางค์ของสถานที่ท่องเที่ยวนครหังโจว มณฑลเจ้อเจียง ประเทศจีน

ระดับ แหล่งท่องเที่ยว	จำนวน สถานที่ ท่องเที่ยว	จำนวนพยางค์										
		2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
5A	28	5	3	20	-	-	-	-	-	-	-	-
4A	230	10	72	86	20	9	17	7	4	3	1	1
3A	170	6	48	37	26	20	8	8	6	6	4	1
2A	21	2	4	7	1	-	2	2	1	2	-	-
รวม		23	127	150	47	29	27	17	11	11	5	2

ในด้านโครงสร้างคำที่ใช้ในการตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยว วิเคราะห์การแบ่งประเภทคำตามหลักของ จู เต๋อซี (Zhu Dexi, 1984, p.21-26) พบว่า โครงสร้างคำที่ใช้ในการตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยวประกอบด้วยโครงสร้างคำขยาย-คำหลัก (偏正结构) โครงสร้างกริยา-กรรม (述宾结构) โครงสร้างกริยา-ส่วนเสริม (述补结构) โครงสร้างประธาน-ภาคแสดง (主谓结构) โครงสร้างคู่ขนาน (联合结构) โครงสร้างกริยาซ้อน (连谓结构) และปรากฏหลายโครงสร้าง ซึ่งการนับจำนวนโครงสร้างในงานวิจัยเนื่องจากบางชื่อมีโครงสร้างหลายโครงสร้าง ผู้วิจัยวิเคราะห์ทุกโครงสร้างของชื่อสถานที่ และนับทุกโครงสร้างที่ปรากฏ ดังนี้

ตารางที่ 5 โครงสร้างของสถานที่ท่องเที่ยวนครหังโจว มณฑลเจ้อเจียง ประเทศจีน

ระดับ แหล่งท่องเที่ยว	จำนวนสถานที่ ท่องเที่ยว	偏正	述宾	述补	主谓	联合	连谓
5A	28	31	10	1	15	8	-
4A	230	353	40	-	28	13	-
3A	170	335	15	1	16	8	1
2A	21	45	1	-	2	2	-

(1) โครงสร้างคำขยาย-คำหลัก (偏正结构) เป็นโครงสร้างที่ส่วนหน้าทำหน้าที่ขยายความส่วนหลัง ตัวอย่างเช่น

福_{修饰语} 堤_{中心语} (5A) 猴_{修饰语} 岛_{中心语} (5A) 锁_{修饰语} 岛_{中心语} (5A)
 鼓_{修饰语} 楼_{中心语} (4A) 于谦_{修饰语} 故居_{中心语} (4A) 黄鹤_{修饰语} 山_{中心语} (4A)
 钱学森_{修饰语} 故居_{中心语} (3A) 物联网_{修饰语} 小镇_{中心语} (3A) 文昌_{修饰语} 阁_{中心语} (3A)
 鬼_{修饰语} 城_{中心语} (2A) 野人_{修饰语} 谷_{中心语} (2A) 孔雀_{修饰语} 园_{中心语} (2A)

(2) โครงสร้างกริยา-กรรม (述宾结构) เป็นโครงสร้างที่ส่วนหน้าคือคำกริยา ส่วนหลังทำหน้าที่เป็นกรรม ตัวอย่างเช่น

柳浪闻_述 莺_宾 (5A) 双峰插_述 云_宾 (5A) 跨_述 湖_宾 双桥 (4A)
 沙滩探_述 源_宾 (4A) 洗_述 砚_宾 池 (3A) 碧湖观_述 鱼_宾 (3A)

(3) โครงสร้างกริยา-ส่วนเสริม (述补结构) เป็นโครงสร้างที่ส่วนหน้าเป็นคำกริยา ส่วนหลังเป็นส่วนเสริมที่บอกผลของการกระทำ

红柿映_述 波_补 (5A)

(4) โครงสร้างประธาน-ภาคแสดง (主谓结构) ประกอบด้วยประธานและภาคแสดง ตัวอย่างเช่น

洪园_主 余韵_谓 (5A) 广济_主 通衢_谓 (4A) 春江_主 第一楼_谓 (3A)

(5) โครงสร้างคู่ขนาน (联合结构) เป็นโครงสร้างที่ส่วนหน้าและหลังเสมอกัน ตัวอย่างเช่น

雷峰_联夕照_合 (5A) 山色_联水声_合 (4A) 查口_联和文村_合 (3A)

(6) โครงสร้างกริยาซ้อน (连谓结构) เป็นโครงสร้างที่มีกริยา หรือ คำที่มีลักษณะเป็นคำกริยานำมาใช้ต่อเนื่องกันสองตัว ตัวอย่างเช่น
中美合作抗战纪念馆_{连谓} (3A)

ทั้งนี้ ในหนึ่งสถานที่ท่องเที่ยวมักประกอบด้วยหลายโครงสร้าง ตัวอย่างเช่น
平湖秋月 (5A) ประกอบด้วยโครงสร้างคู่ขนานและ โครงสร้างคำขยาย-
คำหลัก

平湖	秋月
คู่	ขนาน
平 湖	秋 月
คำขยาย คำหลัก	คำขยาย คำหลัก

2. คุณค่าของภูมินามสถานที่ท่องเที่ยวของนครหางโจว

คุณค่าของภูมินามสะท้อนให้เห็นลักษณะต่างๆ ของพื้นที่นั้น ๆ ภูมินามในการตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยวของนครหางโจวสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะต่างๆ ดังนี้

1) ภูมินามสะท้อนให้เห็นลักษณะภูมิประเทศที่เป็นจุดดึงดูดสำหรับสถานที่ท่องเที่ยวนั้น ๆ (Geographic ในบทความนี้ใช้ตัวย่อว่า GEO⁵) ได้แก่ ภูเขา (山) สวน (园/苑) ทะเลสาบ (湖) เกาะ (岛) และแม่น้ำ (河) เช่น ภูเขาเทียนมู่ เมืองหลินอัน (临安天目山) สวนตระกูลหง เขตการท่องเที่ยวพื้นที่ชุ่มน้ำซีซี (洪园余韵) ทะเลสาบเซียงอันจางาม ชุมชนโบราณกู่อวิ้นฮวนถาน (秀丽湘湖) ชิดน้ำชมเหมย เขตการท่องเที่ยวพื้นที่ชุ่มน้ำซีซี (曲水寻梅) ถนนโบราณริมน้ำ ย่านถนนการค้าโบราณ เหวอซ่งเตี้ยน (河上老街) เป็นต้น ซึ่งนครหางโจวในภาษาจีน “杭州” คำว่า “杭”

⁵เนื่องจากคุณค่าของภูมินามในแต่ละชื่อมีชื่อภาษาไทยยาว ผู้วิจัยจึงกำกับชื่อภาษาอังกฤษในงานวิจัยนี้จากลักษณะคุณค่าของภูมินามในแต่ละชื่อ และใส่ตัวย่อเพื่อสะดวกในการจัดลงตารางสรุป

ในอดีตใช้เหมือนคำว่า “航” ซึ่งหมายถึง เรือ แสดงให้เห็นถึงลักษณะภูมิประเทศของนคร
 หังโจวที่มีความอุดมสมบูรณ์มีภูเขา มีน้ำ หังโจวยังเป็นหนึ่งในเมืองแห่งสายน้ำวัฒนธรรม
 เจียงหนานสวยเซียง “江南美, 最忆是杭州” ความงามแห่งเจียงหนาน ความทรงจำ
 คือหังโจว (Hangzhou Daily, 2019) ก็ถูกสะท้อนผ่านการตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยวของ
 นครหังโจว

2) ภูมินามสะท้อนให้เห็นถึงต้นไม้ ดอกไม้ ผลไม้และสัตว์ รวมถึง
 ความเชื่อเรื่องสัตว์ในตำนาน (Plants & Animals ในบทความนี้ใช้ตัวย่อว่า PLA)
 โดยคำที่มีความหมายสะท้อนให้เห็นถึงต้นไม้ ดอกไม้ ผลไม้ที่ปรากฏมากที่สุดในระดับ
 แรก ได้แก่ ชา (茶) ต้นเหมย (梅) ต้นอ้อ ต้นกก (芦、葭、菹) ดอกบัว (荷、莲)
 ลูกท้อ (桃) เนื่องจากนครหังโจวเป็นเมืองที่มีการปลูกชาหลงจิ่งเป็นจำนวนมาก มีสถาน
 ที่ท่องเที่ยวหลายแห่งที่ใช้คำว่า “ชา” ในการตั้งชื่อ เช่น สวนชา (茶园) เทือกเขาถามชา
 (问茶岭) เป็นต้น และยังมีเมนูอาหารขึ้นชื่อของนครหังโจวที่ชื่อว่า “กึ่งผัดใบชา”
 (龙井虾仁) อีกด้วย นอกจากนี้ ชื่อของสถานที่ท่องเที่ยวยังสะท้อนให้เห็นถึง
 ความโดดเด่นของต้นไม้ ดอกไม้ ผลไม้ตามฤดูกาล เช่น สวนดอกเหมย เขาจี้ (吉山梅园)
 ต้นอ้อฤดูใบไม้ร่วงลอยปลิวตั้งหิมะ เขตการท่องเที่ยวพื้นที่ชุ่มน้ำซีซี (秋芦飞雪)
 ดอกบัวบานในลานฉีว อุทยานแห่งชาติทะเลสาบซีหู (曲院风荷) สวนต้นท้อพันต้น
 ชุมชนอัจฉริยะติงหลาน (千桃园) เป็นต้น คำที่มีความหมายสะท้อนให้เห็นถึงสัตว์และ
 ความเชื่อเรื่องสัตว์ในตำนานที่ปรากฏมากที่สุดห้าอันดับแรก ได้แก่ มังกร (龙) สิงโต
 (狮) ปลา (鱼) หงส์ (凤凰) นกกระเรียน (鹤/黄鹤) สัตว์ทั้งห้าที่ปรากฏนี้ทั้งหมด
 เป็นสัตว์มงคลของชาวจีน โดยเฉพาะมังกรที่มักถูกนำไปใช้ในการตั้งชื่อแหล่งท่องเที่ยว
 ที่หลากหลาย เช่น เกาะเขามังกร อุทยานแห่งชาติทะเลสาบพันเกาะ (龙山岛) น้ำพุจุก
 มังกร เขาจิ้ง (龙鼻喷泉) หอมังกรซ่อนกาย หาดหิน อำเภอลงหลู (龙隐堂) เป็นต้น

3) ภูมินามสะท้อนให้เห็นถึงโบราณวัตถุที่ปรากฏในเขตพื้นที่การ
 ท่องเที่ยวนั้น ๆ (Ancient ในบทความนี้ใช้ตัวย่อว่า ANT) ได้แก่ เครื่องปั้นดินเผาในสมัย
 ราชวงศ์ซ่งใต้ (官窑) ปรากฏในสถานแสดงเครื่องปั้นดินเผาสมัยราชวงศ์ซ่งใต้ (龙泉
 官窑陈列馆) เครื่องปั้นดินเผาโบราณของจินทางใต้ (越窑) ปรากฏในแหล่งท่องเที่ยว
 วัฒนธรรมกลุ่มสะพานข้ามทะเลสาบ (湘湖跨湖桥古越窑影)

4) ภูมินามสะท้อนให้เห็นถึงประวัติศาสตร์ ระยะเวลาก่อตั้ง (History ในบทความนี้ใช้ตัวย่อว่า HIS) หังโจวในสมัยซุนชิวจั้นกั๋วเป็นอาณาจักรของแคว้นอู๋ (吴) จึงมีประวัติศาสตร์เรื่องราว นำมาสู่การตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยวในหังโจวอย่างสุสานพระมารดาจักรพรรดิอู๋แฮ้ว (吴汉月墓) ที่สร้างไว้ระลึกถึงพระมารดาของพระองค์ ต่อมาในสมัยราชวงศ์ซ่งใต้ (南宋) ปรากฏในชื่อสถานที่ท่องเที่ยวถนนราชดำเนิน สมัยราชวงศ์ซ่ง (南宋御街) ซึ่งนครหังโจวตามประวัติศาสตร์เดิมเป็นเมืองหลวงของจีนในสมัยราชวงศ์ซ่งใต้ นอกจากนี้ ในช่วงสมัยราชวงศ์หมิงและราชวงศ์ชิง (明清) แถบเจ้อเจียงยังเป็นเมืองที่มีความเจริญด้านการค้าขายเป็นอย่างมาก มีการจ่ายภาษีจำนวนมากให้กับทางรัฐ ปรากฏแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นถนนเส้นทางการค้าชุมชนโบราณ กู่อวันฮวนถาน ถนนโบราณสมัยราชวงศ์หมิงและชิง (明清古街) นอกจากคำบอกยุคสมัยของจีนแล้วยังมีคำบอกกาลที่ปรากฏในภูมินามให้ได้คาดเดาระยะเวลาของสถานที่นั้น ๆ ได้แก่ เมืองโบราณชงเจิง (宋城千古情) สถานที่ท่องเที่ยวการบูรพันปี หาดหินอำเภอลงหลู (千年古樟)

5) ภูมินามสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะเด่นที่ปรากฏในเขตพื้นที่การท่องเที่ยว (Outstanding Characteristic ในบทความนี้ใช้ตัวย่อว่า OUT) ได้แก่ เจดีย์สีขาว ชุมชนกองทุนอู๋หวังชานหนาน (白塔公园) เขาทินผาดระหง่าน ชุมชนโบราณ กู่อวันฮวนถาน (大岩山) ชุมชนการบิน เมืองเจี้ยนเต้อ (航空小镇) สามเจดีย์สะท้อนจันทร์ อุทยานแห่งชาติทะเลสาบซีหู (三潭印月)

6) ภูมินามสะท้อนให้เห็นถึงนิทานตำนาน ละคร ผลงานภาพวาด ที่มีความสัมพันธ์อย่างใดอย่างหนึ่งกับสถานที่นั้น ๆ (Literature ในบทความนี้ใช้ตัวย่อว่า LIT) ได้แก่ สะพานเจ็ดบุรุษชุมชนการออกแบบเม็งซี (七贤桥) มาจากตำนานเรื่องเล่าว่ามีเหล่าบุรุษที่ช่วยชาวบ้านในหมู่บ้านในยามมีศึก ผลงานภาพวาดหมิงจินต้าหลิงอู๋ (富春大岭图) เป็นผลงานภาพของจิตรกรเลื่องชื่อสมัยราชวงศ์หยวนหวงกงวัง (黄公望) ครั้นสมัยมาพำนักที่เขตฟูหยัง เขตปกครองในนครหังโจว มณฑลเจ้อเจียง

7) ภูมินามสะท้อนให้เห็นถึงวีรบุรุษประจำถิ่น บุคคลสำคัญในท้องถิ่น (Hero ในบทความนี้ใช้ตัวย่อว่า HE) ได้แก่ (1) หูเสวี่ยเหยียน (胡雪岩) ปรากฏในชื่อสถานที่ท่องเที่ยวที่พำนักหูเสวี่ยเหยียน ย่านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมชิงเหอฝิง

(胡雪岩故居) หูเสวี่ยเหยียนเป็นนักการพาณิชย์ นักการเมือง ขุนนางสมัยราชวงศ์ชิง สถานพำนักแห่งนี้มีเอกลักษณ์สถาปัตยกรรมจีนแบบดั้งเดิมผสมผสานกับรูปแบบสถาปัตยกรรมตะวันตก หูเสวี่ยเหยียนเป็นนักการพาณิชย์ที่ยิ่งใหญ่ มีคำกล่าวที่ได้กล่าวไว้ว่า “ความสามารถที่ยิ่งใหญ่ของคนคนหนึ่ง ก็คือการรู้จักใช้คน” (2) “เยว่เฟย” เยว่เฟยเป็นนักรบกู่ชาติคนสำคัญในสมัยราชวงศ์ชิงได้ เป็นยอดขุนพลผู้จงรักภักดีที่นครหังโจวมีแหล่งท่องเที่ยวมากมายที่ใช้ชื่อของเยว่เฟยในการตั้งชื่อ เช่น ศาลเยว่เฟย ชุมชนโบราณกู่วันฮวนถาน (武穆祠) ทะเลสาบสวนเยว่เฟย ชุมชนโบราณกู่วันฮวนถาน (岳园湖) (3) นักพรตเหยียนกวง (严子陵) สมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันออก เขาเป็นผู้มีความสามารถอย่างมาก มีตำนานที่เกี่ยวกับเขาคือ ตำนานเหยียนกวงตกปลา (严子陵垂钓处) ที่เขตฟู่หยังและยังมีศาลระลึกเหยียนกวง (严先生祠) ที่อำเภอหลงหลู (4) ปรมจารย์ด้านชาลู่อิว (陆羽、苕翁) ได้มาพำนักที่หังโจว สถานที่พักแห่งนี้ได้ชื่อว่า สวนสาธารณะน้ำฟู่ลู่อิว (陆羽泉) (5) กวีเอกซุดงโผ (苏) ซุดงโผเป็นกวีเอกสมัยราชวงศ์ซ่งเหนือ ซุดงโผมารับราชการที่นครหังโจว ได้เห็นความงามของทะเลสาบซีหู ประพันธ์บทกวีเทียบความงามของซีหูกับหญิงงามซีซือ เวลาผ่านไปกว่าสิบห้าปี ซุดงโผได้กลับมารับตำแหน่งที่นครหังโจว เห็นว่าทะเลสาบซีหูไม่ได้รับการดูแลและจัดการที่ดี ดินบริเวณโดยรอบถูกพัฒมากองทับถม เกิดพงหญ้ารก จึงได้ปรับปรุงทัศนียภาพทะเลสาบซีหู สร้างทำนบสูงขึ้น ปรับแต่งภูมิทัศน์โดยรอบ เพื่อเป็นการระลึกถึงการจัดการและพัฒนาทะเลสาบซีหูของซุดงโผ คนรุ่นหลังจึงขนานนามสถานที่แห่งนี้ว่า “ซุตี” (ทำนบน้ำชู) (苏堤春晓)

8) ภูมินามสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิต การประกอบอาชีพ ความชำนาญของคนในพื้นที่ วัฒนธรรมที่ปรากฏในเขตพื้นที่การท่องเที่ยวนั้น ๆ (Culture ในบทความนี้ใช้ตัวย่อว่า CUL) อาชีพชาวประมง ดังปรากฏในชื่อสถานท่องเที่ยว หมู่บ้านชาวประมงกลางสายฝน เขตการท่องเที่ยวพื้นที่ชุ่มน้ำซีซี (渔村烟雨) ท่าเรือชาวประมง ชุมชนสร้างคลาวด์ เขตหลินอัน (渔人码头) เพราะหังโจวเป็นหนึ่งในเมืองแห่งสายน้ำ อาชีพการทำประมงจึงพบเห็นได้ง่ายในอดีต ร้านยาจีน ในสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ของจีนก็มักจะเห็นร้านขายยาจีน ดังปรากฏเป็นชื่อสถานท่องเที่ยวอย่างร้านยาหูซิงอิว ย่านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมชิงเหอฝิง (胡庆余堂国药号) ชุมชนยาจีน นครหังโจว

(杭州医药港小镇景区) ชุมชนยาและสุขภาพ เขตฟูหย่ง (药谷小镇景区) ผ้าไหม หังโจวได้ชื่อว่าเป็นเมืองแห่งผ้าไหม ผ้าไหมเป็นสินค้าที่ระลึกของนครหังโจว (Hangzhou Daily, 2020) ที่มาและประวัติของผ้าไหมถูกรวบรวมเอาไว้ที่พิพิธภัณฑ์ผ้าไหมจีน เมืองหังโจว (中国丝绸博物馆) นอกจากนี้ชื่อสถานที่ของนครหังโจวยังสะท้อนให้เห็นถึง วัฒนธรรมดั้งเดิมของนครหังโจว ได้แก่ วัฒนธรรมเจียงหนาน ดังปรากฏในชื่อสถานที่ท่องเที่ยว “เขตพื้นที่ท่องเที่ยวหมู่บ้านโบราณ วัฒนธรรมเจียงหนานเมืองงหลง” (桐庐江南古村落风景区) “เขตพื้นที่ท่องเที่ยววิถีชีวิตสโลว์ไลฟ์ วัฒนธรรมเจียงหนาน นครหังโจว” (杭州·江南慢村景区) “เขตพื้นที่ท่องเที่ยวพิพิธภัณฑ์วัฒนธรรมริมน้ำ เจียงหนาน ประเทศจีน” (中国江南水乡文化博物馆景区) วัฒนธรรมสะพานข้าม ทะเลสาบ บันทึกประวัติศาสตร์วัฒนธรรมของชาวจีนบนพื้นที่นครหังโจวเมื่อ 8,000 ปีก่อน “พิพิธภัณฑ์มรดกทางวัฒนธรรมสะพานข้ามทะเลสาบ” (跨湖桥文化遗址博物馆) วัฒนธรรมเหลียงจู่ บันทึกประวัติศาสตร์วัฒนธรรมของชาวจีนบนพื้นที่นครหังโจวเมื่อ 5,000 ปีก่อน “พิพิธภัณฑ์เหลียงจู่ นครหังโจว” (杭州市良渚博物院) และบ้านเกิด ชนกลุ่มน้อยเพียงกลุ่มเดียวในเขตปกครองนครหังโจว ชนกลุ่มน้อยเซอ ที่เมืองงหลง (莪山遇见山哈景区)

9) ภูมินามสะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อเรื่องของความเป็นสิริมงคล (Lucky ในบทความนี้ใช้ตัวย่อว่า LUC) เช่น การตั้งชื่อทำนบกั้นน้ำของพื้นที่ชุ่มน้ำซีซี (福堤、绿堤、寿堤) ให้ฟังเสียงกับคำมงคลของจีน “ความสุข (福) บุญวาสนา (พ้องเสียง) (绿) อายุยืนยาว (寿)” นอกจากนี้ยังมีหมู่บ้านนางฟ้า ชุมชนตรีมทาวน์ (天使村) หาดนางฟ้า ชุมชนหลงเหมินมีจิ้ง (天使滩) โกดังอาหารร่ำรวยมีวาสนา คลองชลประทาน ปักกิ่งสู่หังโจว (富义留徐) เป็นต้น

10) ภูมินามสะท้อนให้เห็นถึงความหลากหลายทางศาสนาในประเทศจีน (Believe ในบทความนี้ใช้ตัวย่อว่า BEL) ดังปรากฏในการตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยวสะพาน กว่างจี้ไหลผ่านทุกหนแห่ง คลองชลประทานปักกิ่งสู่หังโจว (广济通衢) หน้าผาแสงสว่าง แห่งธรรม เขาซีจิ้ง เขตหลินอัน (佛光岩) เกาะฝ่ามืออรหันต์ แม่น้ำใต้ดินฉุยหลิน ทงเทียนเหอ (เมฆาสู่สวรรค์) อำเภองงหลง (佛手岛) ถ้ำหลิงซี เมืองเจี้ยนเต๋อ (หลิงซี หมายถึง วัดในศาสนาพุทธ) (灵栖洞) วัดเซียงจี คลองชลประทานปักกิ่งสู่หังโจว

(香积梵音) หินผาหยวนทง เขาชี้จิ้ง (หยวนทง เป็นพระนามของเจ้าแม่กวนอิม) (圆通石) โบสถ์คริสต์ เมืองโบราณถังซี (基督教堂) เขตพื้นที่ท่องเที่ยวลัทธิทรูจยาในอุทยานวัฒนธรรมตะวันออก (儒家景区) เขตพื้นที่ท่องเที่ยวลัทธิเต๋าในอุทยานวัฒนธรรมตะวันออก (道家景区) และยังมีสะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อเรื่องเทพได้แก่ เขาเทพเกาถึง (皋亭山) หาดเจ้าแม่ซีหวังหมู่ หาดหิน อำเภอดงหลู (瑶母滩) พลั๊บลาทเทพแห่งดวงดาวเหวินซัง ย่านถนนการค้าโบราณเหอซ่งเตี้ยน (文昌阁)

11) ภูมินามสะท้อนให้เห็นถึงสภาพอากาศ (Weather ในบทความนี้ใช้ตัวย่อว่า WE) ได้แก่ ป่าเหมยในสายฝน (烟雨梅林) สะพานขาดหิมะทับถม (断桥残雪) ทะเลสาบนิ่งสงบพระจันทร์ในฤดูใบไม้ร่วง (平湖秋月) และ ทำนบกั้นน้ำซุ่รุ่งอรุณฤดูใบไม้ผลิ (苏堤春晓)

12) ภูมินามสะท้อนให้เห็นถึงกิจกรรม เหตุการณ์ (Activity ในบทความนี้ใช้ตัวย่อว่า AC) เช่น กิจกรรมการตกปลาสวนดอกไม้จิวจิว อุทยานแห่งชาติทะเลสาบพันเกาะ (千岛湖玫瑰花海景区垂钓中心) กิจกรรมการร้องเพลงล่องแพชวงซีจู่ไห่ (山歌对唱) กิจกรรมการชมปลาอ่าวมังกรยักษ์ผิงจาดเจ้อเจียงแถบตะวันตก (碧湖观鱼) กิจกรรมล่องแพชวงซีจู่ไห่ (夹堰险漂) กิจกรรมล่องเรือซีหลีหยังฟาน เมืองเจียนเต๋อ (七里扬帆) กิจกรรมล่องเรือมังกรพื้นที่ชุ่มน้ำซีซี (龙舟胜会) กิจกรรมซิปไลน์เซียนเต๋ามีจิ้ง อุทยานแห่งชาติทะเลสาบพันเกาะ (高空飞索) ซีเหอ สกายวอล์ค พาราไดซ์ (西河空中漫步乐园) กิจกรรมแอตแวนเจอร์ สวนสนุกนครหังโจว (冒险岛) ศูนย์ฝึกประสบการณ์การทำอาหาร เขตสัมผัสประสบการณ์การท่องเที่ยวและการศึกษานานาชาติ มณฑลเจ้อเจียง (烹饪美食体验中心) ฐานถ่ายภาพสวนดอกไม้จิวจิว อุทยานแห่งชาติทะเลสาบพันเกาะ (摄影基地) ชมละครลานจิวจินดอกเหมย เขาเซา นครหังโจว (中国戏剧梅花苑)

13) ภูมินามสะท้อนให้เห็นถึงการสัมผัสต่อสถานที่ท่องเที่ยวอื่น ๆ (Feel ในบทความนี้ใช้ตัวย่อว่า FEL) ได้แก่ ชมต้นหลิวฟังเสียงนกเกาะคอน อุทยานแห่งชาติทะเลสาบซีหู นครหังโจว (柳浪闻莺)

14) ภูมินามสะท้อนให้เห็นถึงการจินตนาการรูปร่างสิ่งต่าง ๆ ของชาวจีน (Shape ในบทความนี้ใช้ตัวย่อว่า SHA) ซึ่งชาวจีนตั้งชื่อสถานที่จากรูปร่างของสถานที่นั้น ๆ

ตามจินตนาการ ได้แก่ ผาม้าขาว แกรนด์แคนยอน มณฑลเจ้อเจียง (白马崖) เป็นหน้าผามีลักษณะคล้ายม้าตัวใหญ่ เขาสิงโต สวนสาธารณะทะเลสาบไปหมา (狮子山) เป็นภูเขาที่มีรูปร่างคล้ายกับสิงโต เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีสถานที่ต่าง ๆ ที่ชาวจีนตั้งชื่อจากรูปร่างตามจินตนาการ ได้แก่ น้ำพุจุกมังกง เขาจิ้ง (龙鼻喷泉) ยอดเขาก้านตัวผู้ ชุมชนโบราณคู่อวินสวนถ่าน (雄鹅峰) เขานกกาน้ำ เขตพื้นที่ท่องเที่ยวนกกาน้ำ (鸬鸟山) น้ำตกน้ำเต้าบิน แหล่งล่องเรือซีหลี่หยังฟาน เมืองเจียนเต๋อ (葫芦飞瀑) และรูปร่างสิ่งอื่น ๆ เช่น เกาะฝ่ามืออรหันต์ แม่น้ำใต้ดินฉุยหลินทงเทียนเหอ (佛手岛) เขาชฎา สวนสาธารณะทะเลสาบไปหมา (冠山) น้ำพุตระกร้าไฟ สถานที่พำนักอย่างสันโดษของหวางกงวัง (筲箕泉) เกาะแม่กุญแจ อุทยานแห่งชาติทะเลสาบพันเกาะ (锁岛) บ่อถาดหมึกสะท้อนจันทร์ เมืองโบราณหลงเหมิน (砚池夜月)

15) ภูมินามสะท้อนให้เห็นถึงหน้าที่ของสถานที่ (Function ในบทความนี้ใช้ตัวย่อว่า FUN) เช่น หอระลึกการตรวจสอบชุมชนของประธานเหมาเจ๋อตง ฐานการศึกษาเสี่ยวอิง เจียงหนานหงเซียง (毛主席视察小营巷纪念馆) หอนิทรรศการฟื้นฟูชนบท หมู่บ้านชย่าเจียง (乡村振兴展示馆)

16) ภูมินามสะท้อนให้เห็นถึงกลุ่มชื่อบริษัทที่ลงทุนในกิจการนั้น ๆ (Company ในบทความนี้ใช้ตัวย่อว่า COM) ได้แก่ หอศิลปะกวงต้า บริษัทกวงต้า ชุมชนกองทุนอู่หวางชานหนาน (光达美术馆) รีสอร์ทตงฟิง อุทยานวัฒนธรรมตะวันออกนครหังโจว (东方度假区) ศูนย์คอสด้า บริษัทเกอซือต้า เขตสัมผัสประสบการณ์ท่องเที่ยวและการศึกษานานาชาติ มณฑลเจ้อเจียง (歌诗达中心) สวนชอสี่วังไท่ บริษัทสี่วังไท่ (徐同泰官酱园)

17) ภูมินามสะท้อนให้เห็นถึงการท่องเที่ยวในสังคมสมัยใหม่ (New Normal ในบทความนี้ใช้ตัวย่อว่า NEW) หังโจวมีการใช้คำสั่งคสมัยดิจิทัลในการตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยวอยู่หลายคำ ได้แก่ ชุมชนนวัตกรรมสุขภาพดิจิทัลหังโจว เขตพัฒนาเศรษฐกิจและเทคโนโลยี ชุมชนเมืองท่าแห่งข้อมูล (杭州湾数字健康创新谷) หมู่บ้านอินเทอร์เน็ต ชุมชนตรีมทาวน์ (互联网村) สวนนวัตกรรมสุขภาพดิจิทัลนานาชาติ (微医国际数字健康创新中心) ศูนย์ประสบการณ์การท่องเที่ยวอัจฉริยะ (智慧旅游体验中心) ชุมชนอินเทอร์เน็ตอัจฉริยะหวังกู่ (智慧网谷小镇) ชุมชนป้องกันปราบปราม

ด้านเทคโนโลยีอัจฉริยะ (智慧安防小镇) สวนผักกลาวัน ชุมชนหลงเหมินมีจิ่ง (云上菜园) ชุมชนปัญญาประดิษฐ์ (人工智能小镇景区) ชุมชนหุ่นยนต์ (机器人小镇) สวนอีคอมเมิร์ซข้ามพรมแดน เขตพัฒนาเศรษฐกิจและเทคโนโลยี ชุมชนเมืองท่าแห่งข้อมูล (跨境电商园)

18) ภูมิภาคสะท้อนให้เห็นถึงการใช้ภาษาในการอุปลักษณ (Language ในบทความนี้ใช้ตัวย่อว่า LAN) เช่น เมฆาคล้อยต้่าน้ำตกเหินเวหา แม่น้ำใต้ดิน ลูยหลินทงเทียนเหอ (垂云飞瀑) ต้นอ้อฤดูใบไม้ร่วงลอยปลิวตั้งหิมะ เขตการท่องเที่ยวพื้นที่ชุ่มน้ำซีซี (秋芦飞雪) ยอดเขาغامซา เขตสัมผัสประสบการณ์การท่องเที่ยวและการศึกษานานาชาติ (问茶岭) บึงเมฆาคราม เขตพื้นที่ท่องเที่ยวไท่หูหยวน เขตหลินอาน (云碧潭)

ตารางที่ 6 ภูมิภาคสถานที่ท่องเที่ยวนครหังโจว

สถานที่ท่องเที่ยว	GEO	PLA	ANT	HIS	OUT	LIT	HE	CUL	LUC	BEL	WE	AC	FEL	SHA	FUN	COM	NEW	LAN
5A	2	10	-	1	6	1	3	3	3	-	4	4	1	3	-	-	-	7
4A	36	36	4	24	37	26	24	22	10	17	4	19	-	8	19	3	1	41
3A	39	36	-	18	23	6	9	14	7	8	-	18	-	7	15	2	15	-
2A	4	6	-	1	4	-	-	2	2	-	-	6	-	-	1	-	-	-
รวม	81	88	4	44	70	33	36	41	20	25	8	47	1	18	35	5	16	50

จากตารางที่ 6 ภูมิภาคสถานที่ท่องเที่ยวนครหังโจวในภาพรวมสะท้อนให้เห็นถึงการตั้งชื่อที่ใช้ต้นไม้ ดอกไม้ ผลไม้ สัตว์ และความเชื่อเรื่องสัตว์ในตำนานมากที่สุด ส่วนการสะท้อนถึงการแสดงถึงความรู้สึกต่อการพบเห็นมีน้อยที่สุด

สรุปและอภิปรายผล

นครหังโจวมีสถานที่ท่องเที่ยวระดับ 5A จำนวน 3 แห่ง ระดับ 4A จำนวน 78 แห่ง ระดับ 3A จำนวน 54 แห่ง ระดับ 2A จำนวน 10 แห่ง มีเขตพื้นที่ท่องเที่ยวจำนวน 110 แห่ง ประกอบด้วยสถานที่ท่องเที่ยวหลักทั้งหมด 449 แห่ง ประเภทของแหล่งท่องเที่ยวของนครหังโจว มณฑลเจ้อเจียง แบ่งได้เป็น แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ พิพิธภัณฑ์ ศาสนสถาน รีสอร์ทที่พัก เขตอนุรักษ์ธรรมชาติ วนอุทยานแห่งชาติ อิมปาร์ค สวนสนุก สวนสัตว์ แหล่งท่องเที่ยวเชิงอุตสาหกรรม แหล่งท่องเที่ยวเชิงการเกษตร แหล่งท่องเที่ยวเชิงเศรษฐกิจและการค้า แหล่งท่องเที่ยวเชิงวิทยาศาสตร์และการศึกษา แหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา และแหล่งท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม โดยนามทั่วไปที่พบมากที่สุดของแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ คือ ภูเขา (山) นามทั่วไปที่พบมากที่สุดของพิพิธภัณฑ์ คือ หอระลึก (纪念馆、纪念台) นามทั่วไปที่พบมากที่สุดของศาสนสถาน คือ ศาลบรรพบุรุษ (宗、祠) นามทั่วไปที่พบมากที่สุดของรีสอร์ท ที่พัก คือ ที่พัก (居) นามทั่วไปที่พบมากที่สุดของเขตอนุรักษ์ธรรมชาติ คือ เขตอนุรักษ์ธรรมชาติ (保护区) นามทั่วไปที่พบมากที่สุดของอิมปาร์ค คือ สวน (公园) นามทั่วไปที่พบมากที่สุดของวนอุทยานแห่งชาติ คือ วนอุทยานแห่งชาติ (森林公园) นามทั่วไปที่พบมากที่สุดของสวนสนุก คือ สวนสนุก (游乐园) นามทั่วไปที่พบมากที่สุดของสวนสัตว์ คือ สวนสัตว์ (动物园) นามทั่วไปที่พบมากที่สุดของแหล่งท่องเที่ยวเชิงอุตสาหกรรม คือ การใช้คำว่า หมู่บ้าน (村) ชุมชน (小镇) ในการตั้งชื่อ นามทั่วไปที่พบมากที่สุดของแหล่งท่องเที่ยวเชิงการเกษตร คือ สวนชา (茶园) นามทั่วไปที่พบมากที่สุดของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเศรษฐกิจและการค้า คือ ชุมชน (小镇) นามทั่วไปที่พบมากที่สุดของแหล่งท่องเที่ยวเชิงวิทยาศาสตร์และการศึกษา คือ ศูนย์เรียนรู้ (体验中心) นามทั่วไปที่พบมากที่สุดของแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา คือ ฐานตั้งแคมป์ (露营地) นามทั่วไปที่พบมากที่สุดของแหล่งท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม คือ สะพาน (桥) ทั้งนี้จากการวิเคราะห์นามทั่วไปที่ปรากฏในชื่อสถานที่ท่องเที่ยวของนครหังโจว พบว่า นครหังโจวมีแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ (风景) มากที่สุด รองลงมาคือ แหล่งท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม (文化艺术区) พิพิธภัณฑ์ (博物院馆) ศาสนสถาน (寺庙观堂) แหล่งท่องเที่ยวเชิงวิทยาศาสตร์และการศึกษา (科教旅游景区) แหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา (体育旅游景

区) อิมปาร์ค (主题公园) แหล่งท่องเที่ยวเชิงการเกษตร (农业旅游景区) วนอุทยานแห่งชาติ (森林公园) แหล่งท่องเที่ยวเชิงเศรษฐกิจและการค้า (经贸旅游景区) สวนสนุก (游乐园) รีสอร์ท (旅游度假区) แหล่งท่องเที่ยวเชิงอุตสาหกรรม (工业旅游景区) เขตอนุรักษ์ธรรมชาติ (自然保护区) และสวนสัตว์ (动物园) ตามลำดับ โดยการตั้งชื่อมีจำนวนพยางค์เสียงที่ใช้ตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยวของนครหังโจวมีจำนวนพยางค์ตั้งแต่ 2 พยางค์ จนถึง 12 พยางค์ ปรากฏใช้จำนวน 4 พยางค์เสียงมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของจง จื่อผิง (Zhong Zhiping, 1992) ที่พบว่า การตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยวในประเทศจีนมีตั้งแต่สองถึงสี่พยางค์ ส่วนมากเป็นสี่พยางค์ ข้อแตกต่างคือ ชื่อสถานที่ท่องเที่ยวของนครหังโจวยังปรากฏจำนวนพยางค์ในการตั้งชื่อถึง 12 พยางค์ ในด้านโครงสร้างคำที่ใช้ในการตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยว ปรากฏโครงสร้างคำที่ใช้ในการตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยวประกอบด้วย โครงสร้างคำขยาย-คำหลัก (偏正结构) โครงสร้างกริยา-กรรม (述宾结构) โครงสร้างกริยา-ส่วนเสริม (述补结构) โครงสร้างประธาน-ภาคแสดง (主谓结构) โครงสร้างคู่ขนาน (联合结构) โครงสร้างกริยาซ้อน (连谓结构) และปรากฏหลายโครงสร้าง โดยการตั้งชื่อในทุกระดับแหล่งท่องเที่ยวนิยมใช้โครงสร้างคำขยาย-คำหลัก เช่นเดียวกันกับข้อค้นพบในงานวิจัยของจง จื่อผิง (Zhong Zhiping, 1992)

ในด้านคุณค่า ภูมินามสถานที่ท่องเที่ยวนครหังโจวได้สะท้อนให้เห็นลักษณะต่างๆ ของพื้นที่นั้น ๆ ทั้งลักษณะทางกายภาพ ตลอดจนสภาพทางสังคมและวัฒนธรรม เช่นเดียวกับงานวิจัยที่ศึกษาภูมินามในประเทศไทย (Olan Rattanapakdee, 2009; Khwanchanok Naijarun, 2017; Petchsawas Kunkam, 2018; Phathanan Phapor, 2018; Boonsiri Sukpromsun & Arthit Limpiyakorn, 2021) ได้แก่ ลักษณะภูมิประเทศที่เป็นจุดดึงดูดสำหรับสถานที่ท่องเที่ยวนั้น ๆ ต้นไม้ ดอกไม้ ผลไม้ สัตว์ ความเชื่อเรื่องสัตว์ในตำนาน โบราณวัตถุประวัติศาสตร์ ระยะเวลาก่อตั้ง ลักษณะเด่นนันทนาการ ละครผลงานภาพยนตร์ วีรบุรุษประจำถิ่น บุคคลสำคัญในท้องถิ่น วิถีชีวิต การประกอบอาชีพ ความชำนาญของคนในพื้นที่ วัฒนธรรม ความเชื่อเรื่องของความ เป็นสิริมงคล ความหลากหลายทางศาสนา สภาพอากาศ กิจกรรม เหตุการณ์ ความรู้สึกการสัมผัสต่อสถานที่ท่องเที่ยวนั้น ๆ การจินตนาการรูปร่างสิ่งต่างๆ ของชาวจีน หน้าที่ของสถานที่

กลุ่มชื่อบริษัทที่ลงทุนในกิจการนั้น ๆ การท่องเที่ยวในสังคมสมัยใหม่ และการใช้ภาษาในการอุปถัมภ์ โดยภาพสะท้อนเหล่านี้มีเอกลักษณ์ความแตกต่างเฉพาะพื้นที่ของนครหางโจวที่บ่งบอกลักษณะทางภูมิศาสตร์ ความหลากหลายทางชีวภาพและความหลากหลายทางวัฒนธรรม

ข้อเสนอแนะ

1. การตั้งชื่อของสถานที่ท่องเที่ยวนครหางโจว มณฑลเจ้อเจียง ประเทศจีน สะท้อนให้เห็นถึงสภาพแวดล้อม สังคม วัฒนธรรมของนครหางโจว ซึ่งเป็นการศึกษาเฉพาะเขตพื้นที่นครหางโจว ผู้ที่สนใจอาจใช้ผลงานวิจัยนี้เป็นแนวทางในการศึกษาภูมิภาคอื่น ๆ ที่ท่องเที่ยวของพื้นที่อื่น ๆ เพื่อแสดงให้เห็นลักษณะและคุณค่าของภูมิภาคอื่น ๆ ที่ท่องเที่ยวในพื้นที่นั้น ๆ

2. หน่วยงานด้านการท่องเที่ยวสามารถนำผลวิจัยนี้ไปใช้ประโยชน์ในด้านการตั้งชื่อสถานที่ท่องเที่ยว หรือผู้ที่สนใจศึกษาก็สามารถนำผลการวิจัยนี้ไปใช้ศึกษาต่อยอดด้านภาษาได้

เอกสารอ้างอิง

- Boonsiri Sukpromsun & Arthit Limpiyakorn. (2021). Toponym: Reflecting Muang Phayao. *The Journal of Spatial Innovation Development*, 2(1), 88–94.
- Chanika Prommas. (2022). Toponymy of Temples in the District of Mueang Nakhon Sawan, Nakhon Sawan Province: Characteristics of Language Used in the Origin of Naming. *Inthaninthaksin Journal Thaksin University*, 17(1), 63–90.
- Chen Mengjia. (1988). *The Inscriptions on Oracle Bones from the Yin Ruin*. Beijing: Zhonghua Book Company.
- Chen Qingshuo. (2004). The Origin and Meaning of the Chinese Folk Saying “Heaven Above, Suzhou and Hangzhou Below”. *Xungen*, 51–52.

- Cheng Xixi. (2020). *Research on the Use of Characters in Shanghai Place Names and Their Linguistic and Cultural Significance*. (Doctoral dissertation). Sichuan International Studies University, Sichuan.
- Duncan Light. (2014). Tourism and toponymy: commodifying and consuming place names. *Tourism Geographies*, 16(1), 141–156.
- General Administration of Quality Supervision, Inspection and Quarantine of the People's Republic of China. (2003). *GB/T 17775-2003 Classification and Evaluation of Quality Grades for Tourist Areas (Spots)*, National Standards of the People's Republic of China.
- Hangzhou Daily. (2019, July 9). *Jiangnan is beautiful, and the most beautiful is Hangzhou*. Retrieved from http://www.hangzhou.gov.cn/art/2019/7/9/art_812262_35410650.html
- Hangzhou Daily. (2020, November 18). *After a renovation period of five months- Hangzhou China Silk City has undergone a rejuvenation and upgrade*. Retrieved from http://www.hangzhou.gov.cn/art/2020/11/18/art_812262_59017917.html
- Jaroenphong Wichai. (2022). A Study of The Indigenous Place Name and Local History in The Folk Legend about Father-in-Law, Chong Dong. *Suratthani Rajabhat Journal*, 9(1), 24–39.
- Jia Pan. (2011). *Research on the Language and Culture of Kaifeng Place Names*. (Master's Degree Thesis). Henan University, Henan.
- Khwanchanok Naijarun. (2017). Study of the value of Toponyms in MuangBangkhleng, Sawankkhaloke District, Sukhothai Province. *Journal of Humanities Faculty of Humanities Naresuan University*, 14(1), 61–72.
- Li Ke. (2022). Research on Digital Preservation Strategies for Cultural Heritage of Zhejiang Place Names — A Case Study of Ningbo. *Comparative Study of Cultural Innovation*, 6(13), 85–89.

- Liu Meijuan. (2007). Analysis of Semantic Trends in Zhejiang Rural Place Names. *Journal of Lishui College*, 29(6), 21-48.
- Liu Zeling. (2013). *Research on the Language and Culture of Linfen Place Names*. (Master's Degree Thesis). Shanxi Normal University, Shanxi.
- Lv Yichun. (1994). Research on the Origin of Street and Alley Names in Hangzhou. *Journal of Hangzhou University*, 24(4), 116-125.
- Olan Rattanapakdee. (2009). The Values of Toponyms of Village Names in Nan Province. *University of the Thai Chamber of Commerce Journal Humanities and Social Sciences*, 42(2), 82-96.
- Olan Rattanapakdee & Wimolsiri Klinbubpa. (2010). Toponyms in Lamphun Province: Village Names. *Journal of Studies in the Field of Humanities Faculty of Humanities, Kasetsart University*, 17(1), 58-84.
- Phathanan Phapor. (2018). *A Study of the Influence of Community of the Village Name of Nasio Sub-District, Muang District, Chaiyaphum Province* (Research Report). Chaiyaphum: Rajabhat Chaiyaphum University.
- Petchsawas Kunkam. (2018). The Linking of Local Cultural Resources along the Chiang Rai-Chiang saen Ancient Route. *Panya Journal*, 25(1), 40-50.
- Paitoon Piyapakorn. (1994). Toponymy of Village in the Northeast of Thailand: Analyze the Geographic Pattern of Generic names. *Journal of Geography*, 13(2), 17-30.
- Qian Boquan. (1999). Origin and Meaning of Several Xinjiang Place Names. *Geography and Geographic Information Science*, (2), 37-43.
- Rangsan Chanta. (2015). The Indigenous Place Name in Local History and Folk Literature in the Upper North. *The Journal of Thai Lanna Wisdom*, 10, 9-31.

- Rattanadarun Maneenet, Boonyong Ketted & Kallaya Kulsuwan. (2016). The Language Cultures for Designation of Ban Nam Maung Village; the Ethnic Groups of Khamar and Kuy in Dong Kam Med Sub-district, Khukhan District, Sisaket Province. *Humanities and Social Sciences Journal, Ubon Rachathani Rajabhat University*, 7(2), 55-69.
- Sansanee Saitip, Kochai Sarikbutr & Rangsan Chanta. (2016). Toponymy: Provenance, Meaning and Identity of Village Names in Hang Dong District, Chiang Mai Province. *Ganesha Journal*, 12(2), 43-51.
- Sujaritlak Depadung. (2000). Village Names in Nakhon Pathom. *Journal of Language and Culture*, 39(1), 51-75.
- Tang Lei. (2017). *Research on the Language and Culture of Chinese Place Names*. (Doctoral dissertation). Huazhong Normal University, Wuhan.
- The People's Government of Zhejiang Province. (n.d.). *Hangzhou*. Retrieved 10 June 2022 ,from <https://www.zj.gov.cn>
- Wanwisa Khampikat. (2017). *A Study of the Meaning and Value of Toponyms from Folktales In Mae Tha District Community, Lamphun Province*. (Master's Thesis). Chiang Mai Rajabhat University, Chiang Mai.
- Wang Bin, Huang Xiulian, Situ Shangji. (2012). Analysis of Linguistic, Cultural, Spatial Structure, and Landscape Characteristics of Guangdong Place Names. *Human Geography*, 1(123), 39-44.
- Wang Ran. (2018). *Research on the Language and Culture of Handan Place Names*. (Master's Degree Thesis). North Nationalities University, Neimenggu.
- Wang Rong, Liu Ying, Xu Yiru. (2021). Research on the Construction of Theoretical Framework for Tourism Place Name Studies. *Resources and Environment in Arid Regions*, 35(8), 167-174.

- Wuttinan Suporn et al. (2021). Toponymy through Chanthaburi's Local History a Case Study of Chanthaburi's Chanthanimit Subdistrict, Thailand. *Humanities and Social Sciences Nakhonsawan Rajabhat University Academic Journal*, 8(2), 105-117.
- Zhang Binhua, Wang Huanyu. (2005). The Syntactic Structure of Place Names in Yancheng. *Journal of Yancheng Institute of Technology*, (3), 70-73.
- Zhang Chaoya, Zhang Xiaolin, Li Hongbo. (2015). Research on the Evolution of Urban Road Names from the Perspective of Urban Evolution: A Case Study of Nanjing City. *Geography and Geographic Information Science*, 31(4), 83-88.
- Zhang Yanlai. (2000). *Linguistic Study of Beijing Place Names*. (Master's Degree Thesis). Beijing Language and Culture University, Beijing.
- Zhejiang Provincial Department of Culture and Tourism. (2022, May 6). *List of A-level Tourist Attractions in Zhejiang Province*. Retrieved 8 June 2022 ,from http://ct.zj.gov.cn/art/2022/5/6/art_1643509_59010331.html
- Zhong Zhiping. (1992). An Alternative Perspective on the Naming of Scenic Spots in China. *Journal of Gannan Normal University*, (1), 75-79.
- Zhou Yujie. (2015). *Research on the Language and Culture of Yiwu Place Names*. (Master's Degree Thesis). Zhejiang Normal University, Zhejiang.
- Zhu Dexi. (1984). *Grammar Handbook* (Reprint). Beijing: The Commercial Press.